पण्यानां गान्धिकं पण्यं किमन्यैः काञ्चनादिकैः ।
एकैकेन च यत् क्रीतं तच्छतेन प्रदीयते ॥ १७ ॥

तच्च दरिद्राणां चार्द्धं न वित्तवतां ।

उक्तं च यतः। येषां स्याद्विपुलं वित्तं प्रोद्भूतैरपि दूरतः ।
५ ते ऽर्थैरर्थान्निबध्नन्ति गजैरिव महागजान् ॥ १८ ॥
द्विगुणं त्रिगुणं वित्तं भाण्डक्रयविचक्षणाः ।
प्राप्नुवन्त्युच्चमालोका दूरदेशान्तरं गताः ॥ १९ ॥

अन्यच्च। सुभीताः परदेशस्य बद्धालस्याः प्रमादिनः ।
स्वदेशे निधनं यान्ति काकाः कापुरुषा मृगाः ॥२०॥

१० उक्तं च नीतौ। यो न निर्गत्य निःशेषामालोकयति मेदिनीं ।
अनेकाश्चर्यसम्पूर्णां स नरः कूपदर्दुरः ॥ २१ ॥
को ऽतिभारः समर्थानां किं दूरं व्यवसायिनां ।
को विदेशः सविद्यानां कः परः प्रियवादिनां ॥२२॥

इत्येवं हृदये सम्प्रधार्य मथुरागामीनि सारभाण्डान्यादाय शुभे तिथौ
१५ गुरुजनानुज्ञातः शकटारूढः प्रस्थितः । तस्य मङ्गलवृषभौ गृहोत्पन्नौ
नन्दकसञ्जीवकनामानावग्र्यधुरायां वोढारौ यौ स्थितौ । तयोरेकः
सञ्जीवकाभिधानो यमुनाकच्छमासाद्य पङ्कपरिगलितचरणभङ्गं कृत्वा
निषसाद। अथ तं तदवस्थं समालोक्य वर्धमानकः परं विषादमगमत्।
तदर्थं च त्रिरात्रं स्नेहार्द्रहृदयः प्रयाणभङ्गमकरोत्। अथ तं विषण्णमा
२० लोक्य सार्थिकैरभिहितं। भो श्रेष्ठिन् किमेवमेकवृषभकृते सिंहव्या
घ्रसमाकुले बद्धपाये वने ऽस्मिन् समस्तसार्थस्त्वया सन्देहे नियोजितः।

उक्तं च। न स्वल्पस्य कृते भूरि नाशयेन्मतिमान्नरः ।
एतदेवात्र पाण्डित्यं यत् स्वल्पाद्भूरिरक्षणं ॥ २३ ॥

अथासौ तदवधार्य सञ्जीवकस्य रक्षापुरुषान्निरूप्य शेषसार्थरक्षार्थं प्र
२५ स्थितः। अथ ते रक्षका बद्धपायं वनं विदित्वा सञ्जीवकं परित्यज्य